

The Hill We Climb (Ngọn Đồi ta Trèo)

Amanda Gorman-Trần Mộng Tú dịch

Nguồn: Báo Người Việt, Ngày 27 tháng Giêng 2021

*Ngày đã bắt đầu rồi
Sao vẫn đầy bóng tối
Mát mát nào cứu mang
Đại dương nào ta lội*

*Từ bụng con quái thú
Ta bước đi can trường
Yên lặng ở quanh ta
Chẳng phải là êm ả*

*Trong tin điều đưa ra
Công bằng hay công lý
Chưa định phân rõ ràng
Thì bình minh đã đến*

*Ta đã có kết quả
Không biết bằng cách nào
Ta đã được chứng kiến
Một cường quốc còn nguyên
Dẫu chưa được hoàn thiện*

*Ta chính là hậu duệ
Của thời điểm xa xưa
Nơi đứa bé da đen
gầy gò, sống với mẹ
một bà mẹ độc thân
đứa bé được đọc thơ
ngày đăng quang Tổng Thống
nó mơ làm Tổng Thống*

*Mặc dù rất xa vời
Những lịch lãm uyên nguyên
Không thể nào dựng được
Một đế chế hoàn toàn
Chúng ta chỉ ao ước*

*Một liên minh an hòa
Một chính quyền tôn trọng
Văn hóa và màu da*

*Chúng ta cùng ngược nhìn
Không vì ai bên cạnh
Mà hãy nhìn những gì
Sừng sững giữa chúng ta*

*San bằng hố chia rẽ
Kéo chia biệt ra xa
Đặt tương lai trên hết
Chỉ còn Ta với Ta*

*Hãy bỏ khẩu súng xuống
Để cánh tay nối dài
Không ai tổn thương cả
Mọi người đều an hòa*

*Để thế giới công nhận
một sự thật hiển nhiên
trong nước mắt trưởng thành
đón đầu ta hy vọng*

*Ta gắn liền với nhau
Không phải vì thất trận
Mà cho chính chia rẽ
Không có dịp nảy mầm*

*Trong Kinh Thư đã nói
Chúng ta được nghỉ ngơi
Dưới giàn nho xanh tươi
Dưới cây vả an bình*

*Hãy sống cương vị mình
Không làm ai sợ hãi*

Thanh kiếm không mang lại
Vinh quang bằng nhíp cầu

Ngọn đời ta trèo lên
Khi là dân tộc Mỹ
Không bởi vì kế thừa
Mà chúng ta bước vào

Cùng chung nhau hàn gắn
Cùng chung nhau chia sẻ
Chúng ta đã nhìn thấy
Quốc gia gần nát tan

Thay vì chia sẻ nhau
Lại đang tâm chia rẽ
Dân Chủ bị trì hoãn
Nhưng không mất bao giờ

Hãy trông vào sự thật
Lịch sử đã chứng minh
Dân Chủ đôi khi trễ
Nhưng không mất bao giờ

Đã đến thời cứu độ
Phút kinh hoàng đã qua
Sức mạnh và lòng dân
Ta lật trang sử mới

Ta tặng nhau tiếng cười
Niềm tin và hy vọng
Trong khoảnh khắc sinh tử
Sức mạnh ta vô cùng

Nếu có ai muốn biết
Làm sao vượt thảm bại
Hãy kiên cường đáp lại
Tai ương không đánh bại
Đè bẹp được chúng ta

Không quay về chốn cũ
Ta đi về tương lai

Một xứ sở bầm dập
Nhưng nguyên vẹn hình hài

Một đất nước oai hùng
Nhưng tràn đầy đức hạnh
Một dân tộc tự do
Cầm trong tay sức mạnh

Ta không quay đầu lại
Không ngập ngừng đắn đo
Không để ai đe dọa
Ta quay đầu trở lui

Mỗi hành động của ta
Phải vô cùng thận trọng
Những lầm lẫn của ta
Thế hệ sau mang vác

Ta kết hợp tình thương
nhân từ và sức mạnh
tình yêu thành di sản
cho con cháu chúng ta

Để lại một quốc gia
đẹp hơn nơi ta qua
nơi mỗi hơi ta thở
cho con cháu chúng ta

Từ bộ ngực bằng đồng
Bàn tay ta cùng vỗ
nâng thế giới bi thương
thành thế giới tình thương

Từ viễn Tây núi vàng
Từ Đông Bắc lộng gió
Nơi cha ông ta đã
Làm cách mạng khơi nguồn

Từ Trung Tây đại hồ
Từ miền Nam nắng lửa
Ta gọi nhau trỗi dậy
Ta xây lại hoang tàn

*Ta đi vào ngõ ngách
Góc khuất của quê hương
Sẽ tìm thấy nhiều người
Mang rất nhiều vết thương
Những vết thương rất đẹp*

*Khi ngày mới sẽ tới
bước ra khỏi bóng tối
hân hoan không sợ hãi
hực lửa không khiếp sợ*

*Bình minh được nở rộ
Khi ta giải phóng nó
Vì chính ánh sáng đó
Hắt ra từ bình minh*

*Chỉ cần ta can đảm
nhìn cho rõ Bình Minh
Và ta đủ can đảm*

trở thành một Bình Minh.